

Fekk skaða umborð:

- LIVIÐ ER ENN VERT AT LIVA

- Eg reyk aftur og fram á dekkinum. Tað einasta, eg hugsaði, var at bjarga mær sjálvum. Soleiðis sigur 40 ára gamli Marstein Thomsen, sum fekk álvarsligan skaða umborð á fiskiskipi í 2014. Mentalt er hann komin væl fyri seg, men hansara gerandisdagur er enn merktur av avmarkingum

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

Ein illveðursdag í november fyri góðum fyra árum síðani var gøtumaðurin, Marstein Thomsen, fyri einari hending, sum kollveldi liv hansara. Sum útbúgvinn pedagogur vildi hann á heysti 2014 royna okkurt nýtt og fór tí ein túr við einum føroyskum fiskiskipi. Tá hann fór sín triðja túr seint í november mánað, visti hann ikki, at hetta fór at blíva hansara síðsti túrur til

sjós. Ein skaði umborð gjørdi, at lívið hjá gøtumanninum broyttist fyri altíð. Hóast hann í dag enn hevur mein av skaðanum, hevur hann lært at liva við árinunum, og hann hevur meira mót uppá lívið enn tey flestu.

Út á dekkið í ódnarveðri

Tað er kvøld, veðrið er ringt, og Marstein Thomsen gongur úti á

dekkinum og tekur sær av nøkrum smátingum. Knappliga kemur nógur sjógvur umborð. Hann verður kløkkur, megnar ikki at standa ímóti kraftini og verður tikin við sjónum.

- Eg reyk aftur og fram á dekkinum saman við sjónum. Tað einasta, eg hugsaði, var at bjarga mær sjálvum og taka fatur í rekkverkið. Tað snúði seg bara um at yvirliva, fortelur 40 ára gamli Marstein Thomsen.

Sjógvurin var sterkari enn hann, og hann bleiv syftur inn í okkurt á dekkinum og fekk ein dyggan brest á høgdið.

og leggi meg, og eg minnst, at eg var nokkso høgduftungur tá. Tá eg vakni aftur nakrar tímar seinni, detti eg úr koyggjuni.

Blóðtøpp í heilan og undir skurð

Manningin varnast nú, at okkurt álvarsligt er á vási. Teir gera skjótt av og ringja eftir lækna-hjálpi, meðan Marstein situr fjálturstungin í koyggjuni og bíðar eftir at fáa onkran at staðfesta, hvat tað er, sum er hent honum. Báturin liggur nú mitt millum Hetland og Føroyar, og tað er eitt ivamál, um Marstein skal sendast til Føroya ella til Onglands. Niðurstøðan verður, at tað er best at flúgva hann heim til Føroya.

- Á Landssjúkrahúsinum finna tey útav, at heilin er hovnaður. Tá eg smekkaði høgdið í, var ein æðr, sum leiðir ilt upp til heilan, komin í klemmu. Tað

byrjaði sum eitt lítið sár, men sárið var hovnað so mikið nógv, at æðrin tiptist. Tá heilin ikki fær nóg nógv ilt, hovnar hann, og trýstið á heilan kann gerast so stórt, at mann í síðsta enda kann doyggja. Tað minnst sera nóg um at fáa ein blóðtøpp, greiðir Marstein Thomsen frá.

Tað einasta, sum nú kann gerast, er at skera eitt petti av kraniumplátuni burtur fyri at lætta um trýstið á heilan. Hann verður tí flogin til Danmarkar, har hann verður innlagdur á Ríkissjúkrahúsinum til umfatandi skurðviðgerð.

- Læknarnir skóru eitt petti av húðini í skallanum hjá mær av fyri at sleppa inn til skóltin. Eitt petti av kraniumplátuni bleiv tikið úr og fryst niður, og tað bleiv ikki sett í aftur, fyrr enn

Fyri trimum mánaðum síðani fingur Marstein og Louise ein son

